

Η Περιφέρεια Αττικής και η Ισραηλιτική Κοινότητα Αθηνών, τιμώντας την Ημέρα Μνήμης Ελλήνων Εβραίων Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος συνδιοργάνωσαν τη Δευτέρα 28 Ιανουαρίου 2019, το μεν πρωί κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο Ολοκαυτώματος στη συμβολή Ερμού και Ευβούλου παρουσία των Αρχών και επισήμων, το δε απόγευμα κεντρική εκδήλωση στο ΘΕΑΤΡΟΝ Κέντρο Πολιτισμού Ελληνικός Κόσμος.

Η κυρίως εκδήλωση ξεκίνησε με την ερμηνεία του τραγουδιού «Ένα κίτρινο Άστρο» από το θεατρικό έργο «Μάλα», με θέμα το Ολοκαύτωμα από μία νεαρή μαθήτριά. Ακολούθησε το άναμμα των κεριών της επτάφωτης λυχνίας από εγγόνια και δισέγγονα επιζώντων του Ολοκαυτώματος προκειμένου να τιμηθούν οι επιζώντες Όμηροι των Στρατοπέδων Συγκέντρωσης. Σήμερα ζουν στην Αθήνα 12 επιζώντες και εξ αυτών 3 μας τίμησαν με την παρουσία τους.

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο **Ιστορικός-Ερευνητής και συγγραφέας του λευκώματος «Αουσβιτς-Έλληνες, Αριθμός Μελλοθανάτου» κ. Γιώργος Πηλιχός**, ο οποίος τον Δεκέμβριο του 2018 τιμήθηκε από το Yad Vashem για την προσφορά του στη μελέτη του Ολοκαυτώματος των Ελλήνων Εβραίων του Άουσβιτς μέσω του βιβλίου του. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε στην εξέγερση των Ζόντερκομαντο (έτσι αποκαλούνταν οι κρατούμενοι που απομακρύνανε τα πτώματα από τους θαλάμους αερίων και στην συνέχεια τα καίγανε στα κρεματόρια) στις 7 Οκτωβρίου 1994, στο Άουσβιτς, πολλοί εκ των οποίων ήταν Έλληνες. Η μάχη ήταν άνιση και έτσι η εξέγερση κατεστάλη από τους Γερμανούς αφήνοντας πίσω της πολλά θύματα. Οι Πολωνοί κρατούμενοι, μόλις συνάντησαν τον Έλληνα συγκρατούμενό τους Λεών Περαχιά, του είπαν: «Ένα μεγάλο εύγε στους Γραικούς που κάνανε αυτό που κανείς δεν τόλμησε να κάνει τόσα χρόνια. Πήγαν να κάνουν επανάσταση στα κρεματόρια, ανατινάξανε ένα κρεματόριο, αλλά προδόθηκαν. Όταν τους στήσανε στον τοίχο και τους θέριζαν τα πολυβόλα, ακούσαμε που τραγουδούσαν. Ένας Γραικός που βρέθηκε κοντά μας, μας είπε ότι ψάλλουν τον ελληνικό εθνικό ύμνο. Τι μεγαλείο ψυχής, η τελευταία σκέψη τους και η τελευταία τους πνοή ήταν στην Ελλάδα». «Όταν μου το λέγανε», συμπληρώνει ο Λεών Περαχιά, «δεν μπορούσα να κρατήσω τα δάκρυά μου, τόσο μεγάλη ήταν η συγκίνησή μου. Ένιωθαν Έλληνες και πεθάνανε σαν Έλληνες».

Στον χαιρετισμό της η **Περιφερειάρχης Αττικής κα Ρένα Δούρου**, μεταξύ

άλλων, είπε ότι «...σήμερα ζούμε σε ένα ναρκοθετημένο πεδίο. Ένα πεδίο που ορίζεται και καθορίζεται από τις πολλαπλασιαζόμενες απειλές κατά της Δημοκρατίας, από την ανάκαμψη των πολλών εκφάνσεων του φασισμού, από την άγνοια της ιστορίας της Αντίστασης ενός τόπου που έχει ματώσει από τις μαζικές θυσίες. Ένα ναρκοθετημένο πεδίο που σκιάζεται από την επίμονη παρουσία του αντισημιτισμού. Το διαπιστώνουμε με τη συστηματική βεβήλωση εβραϊκών μνημείων και μνημείων για το εβραϊκό Ολοκαύτωμα σε όλη τη χώρα. Το επιβεβαιώνουν επιστημονικές έρευνες που κατατάσσουν τη χώρα μας μεταξύ εκείνων όπου ο αντισημιτισμός είναι ιδιαίτερα διαδεδομένος και σε πολλά επίπεδα. Θεέ μου ελπίζω να μην συνηθίσουμε. [...] Έχουμε πόλεμο. Έναν πόλεμο για τη Μνήμη και τη Γνώση, που δεν πρέπει να επιτρέψουμε στους σύγχρονους οπαδούς του Ναζισμού να τον κερδίσουν.».

Ο Πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος κ. Δαυίδ Σαλτιέλ στον χαιρετισμό του επισήμανε ότι: «Η διεθνής κοινότητα έχει αφιερώσει την 27η Ιανουαρίου στη Μνήμη των 6 εκατομμυρίων Εβραίων θυμάτων των Ναζί, 60 χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα όταν συνειδητοποίησε πως ΤΙΠΟΤΑ δεν είχε διδαχθεί από τον όλεθρο του Ολοκαυτώματος. ΗΤΑΝ ΑΡΓΑ! Σήμερα, σχεδόν 15 χρόνια μετά, μπορούμε να επιχειρήσουμε μια επισκόπηση της κατάστασης: Οι δολοφονίες και οι επιθέσεις εναντίον των Εβραίων συνεχίζονται. Το 25% των Ευρωπαίων θεωρούν πως οι Εβραίοι καθορίζουν τους πολέμους στον κόσμο. Το 33% δηλώνει ότι γνωρίζει ελάχιστα ή και τίποτα για το Ολοκαύτωμα. Στην Ελλάδα έχουμε περισσότερα αντισημιτικά περιστατικά βεβηλώσεων σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, πρωτοσέλιδα εφημερίδας -με αναίσχυντες βολές κατά των Εβραίων- είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο, συκοφαντίες και θεωρίες συνωμοσίας, αλλά και οικτρά ψεύδη επιστρατεύονται για να διαιωνίσουν το μίσος».

Η Πρέσβης του Ισραήλ στην Ελλάδα κα Irit Ben Abba στον χαιρετισμό της ανέφερε: «Ο Πρίμο Λέβι δήλωσε ότι ουδέποτε δεν ταπεινώθηκε και εξαθλιώθηκε ξανά η ανθρώπινη συνείδηση όσο στα ναζιστικά στρατόπεδα. Οι άνθρωποι αυτοί δαιμονοποιήθηκαν, αφαιρέθηκε η ανθρώπινη υπόσταση και η αξιοπρέπειά τους και δολοφονήθηκαν βάσει των παρανοϊκών σχεδίων των Ναζί. Έξι εκατομμύρια άνδρες, γυναίκες, ηλικιωμένοι και βρέφη χάθηκαν σε αυτό το έγκλημα, μόνο επειδή ήταν Εβραίοι, μεταξύ των οποίων και ένα εκατομμύριο παιδιά.. Θυμόμαστε και δεν θα λησμονήσουμε. Χαραγμένοι στην μνήμη μας είναι όλοι εκείνοι που άκουσαν τις κραυγές των ανθρώπων βασανισμένων μέχρι θανάτου και δεν έδωσαν χείρα βοήθειας. Τελικά η αλήθεια θα λάμψει. Τα ιστορικά γεγονότα δεν μπορούν να διαγραφούν και να αλλοιωθούν. Οι αρνητές του Ολοκαυτώματος δεν θα καταφέρουν να διαστρεβλώσουν τη μνήμη και οι ιστορικοί δεν θα ξαναγράψουν την ιστορία. [...] Το 2021 η Ελληνική Δημοκρατία θα αναλάβει την προεδρία της IHRA, της Παγκόσμιας Συμμαχίας για την Μνήμη του Ολοκαυτώματος, μιας οργάνωσης που αποτελείται από 32 κράτη-μέλη. Εκτιμούμε ιδιαίτερα αυτή την απόφαση της Ελληνικής Κυβέρνησης να γιορτάσει τόσο τα 200 χρόνια της ανεξαρτησίας της Ελλάδας και να μνημονεύσει ταυτόχρονα εκείνους τους Έλληνες Εβραίους, τους πιστούς πολίτες αυτής της χώρα που στάλθηκαν στα Ναζιστικά στρατόπεδα θανάτου και δεν επέστρεψαν ποτέ».

Τέλος ο Πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών κ. Μίνος Μωυσής ,

μετά από σύντομο χαιρετισμό ζήτησε από το κοινό να σηκωθεί και στη συνέχεια ο καθένας να θέσει το δεξί χέρι στον ώμο του διπλανού του φτιάχνοντας έτσι μια αλυσίδα προστασίας και συμπαράστασης, και αφού τηρήθηκε επί δέκα δευτερόλεπτα σιγή, παρέδωσε τη σκυτάλη στον **Αντιπρόεδρο της Ι.Κ. Αθηνών** και επί δεκαετία πρόεδρο της Επιτροπής Επικοινωνίας - η οποία είναι υπεύθυνη για τη διοργάνωση της Ημέρας Μνήμης - **κ. Μίκη Μοδιάνο**, ο οποίος αρχικά ευχαρίστησε τους συνεργάτες του, στη συνέχεια αναφέρθηκε στην εμπειρία που απέκόμισε αυτά τα χρόνια: «Αναλάβαμε να προσεγγίσουμε αυτό το δύσκολο έργο, προσπαθώντας στο πέρασμα των χρόνων, να αποφεύγουμε τις στερεοτυπικές πτυχές του και να εμβαθύνουμε στην ουσία των στόχων μας. Αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες, την επιστημονική ιστορική έρευνα, την κοινωνιολογική ερμηνεία, την εκπαίδευση, τα βιβλία, τις προσωπικές εμπειρίες, το φωτογραφικό υλικό, τη μουσική και τις τέχνες γενικότερα. [...] Μοιραία, όσο περνάει ο καιρός, το παρελθόν της Ευρώπης από τη ζωντανή μνήμη περνάει στην Ιστορία. Έτσι, οι εκδηλώσεις σαν αυτή αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερο νόημα. Η μετάδοση της γνώσης του Ολοκαυτώματος θα μας βοηθήσει να εκπληρώσουμε τον μεταπολεμικό όρκο «Ποτέ ξανά».

Κατόπιν ακολούθησε δρώμενο από μαθητές του Γυμνασίου του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδας. Ακούστηκαν παραδοσιακά τραγούδια των σεφαραδιτών και ασκεναζιτών Εβραίων, ενώ οι μαθητές τα προλόγιζαν και τα επεξηγούσαν. Η παρουσίασή τους άφησε πολύ καλή εντύπωση στο κοινό.

Η εκδήλωση έκλεισε με μουσικό δρώμενο από τον κύκλο τραγουδιών της συνθέτριας κας **Πηγής Λυκούδη «Ο πόνος όλου του Κόσμου» σε ποίηση του ρωμανιώτη ποιητή Γιωσέφ Ελιγιά και του ρουμανοεβραίου ποιητή Πάουλ Τσέλαν**, που επέζησε του Ολοκαυτώματος για να αυτοκτονήσει μερικά χρόνια αργότερα από το ασήκωτο βάρος εκείνης της περιόδου. «Η μελοποίηση των ποιημάτων των δυο ποιητών είναι μια καταγγελία ενάντια στη βία, τον ρατσισμό, τη βαρβαρότητα και τη λησμονιά», δήλωσε η συνθέτρια.

Τα τραγούδια ερμήνευσαν η διεθνούς φήμης μεσόφωνος Alexandra Gravas και ο ηθοποιός Γρηγόρης Βαλτινός. Με τη συνθέτρια στο πιάνο, συνέπραξαν οι σολίστες μουσικοί: Δημήτρης Κοντονής (κιθάρες), Άγγελος Κουσάκης (κρουστά), Γάσπαρης Μαμμάς (κλαρινέτο), Ilirjan Mehilli (βιολί) και Νίκος Χατζόπουλος (μπάσο).

ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ! [#WeRemember](#) [#NeverAgain](#)

ΠΗΓΗ: από το FB της [ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΘΗΝΩΝ](#)

ΔΕΙΤΕ [ΕΔΩ ΒΙΝΤΕΟ](#) ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ